

om Spørgsmaal, som ere forelagte af Ministeriet, idet det har fremlagt et detailleret Budget for Grønland. Hvis man nu vilde sige: Den Omstændighed, at Ministeriet fremlægger et Budget med enkelte Conti for Grønland og forlanger derover Rigsdagens Beslutning samt foreslaaer, at Rigsdagen skal gaae ind paa de enkelte Summer paa de forskjellige Conti, den Omstændighed, at, efterat Finantsloven er vedtagen, Regnskabet er aflagt og fremsendt, og Statsrevisionen har forlangt Oplysninger af Ministeriet og modtaget de forlangte Oplysninger, er at forstaae saaledes, at Ministeriet ligeoverfor Statsrevisionen har villet sige: Her have I Regnskabet og Oplysningerne, nu kunne I selv see, om I kunne finde ud af, hvad der henhører under Rigsdagen, og hvad der henhører under Rigsraadet — dersom denne Fremgangsmaade virkelig er bleven brugt af Ministeriet, paastaar jeg, at deri ligger en Fælde for Rigsdagen, som paa ingen Maade kan billiges. Jeg er af den fuldkomne Overbeviisning, at det ikke er skeet. Men, naar den ærede Landstingsmand paaberaber sig det som et Argument, at der ikke var Noget iboien for, at Ministeriet kunde fremlægge Forslag til Finantslov for Rigsdagen, kunde fremlægge et Regnskab i Henhold til Finantsloven og kunde give Statsrevisionen Oplysning om de Spørgsmaal, der vare stillede af Statsrevisionen, uden med et eneste Ord at berøre, at naar Rigsdagen gaaer ind paa disse Beslutninger, gaaer ind paa at give Bestemmelser om disse Indstillinger, gjør den sig skyldig i et Overgreb, da forekommer det mig at være en Fremgangsmaade, som jeg ikke vil nærmere qualificere, men jeg vil bringe i Erindring, at den ærede Landstingsmand (Andræ) har været Medlem af det Ministerium, som har forlangt Bevilling med Hensyn til Grønland.

Andræ: Det maa jeg paa det Bestemteste imøbegaae. Der hører mere til at give et Beviis end at fremkomme med stærke Paastande. Jeg har ikke været Medlem af noget saadant Ministerium, og jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at min Ansættelse om dette Forhold har været tilstrækkeligt bekendt — jeg troer

ogsaa for Rigsdagen — og der har ikke været den ringeste Skygge af Tvivl om, hvorledes jeg opfatter det. Jeg tillægger det en særdeles Vægt med Hensyn til de Consequenser, der kunne udledes deraf med Hensyn til andre Forholdes Ordning, som ere af en ganske anden Betydning end dette lidet betydningsfulde Punkt. Jeg maa modsigte, at der nogensinde blev forlangt af det Ministerium, hvoraf jeg var Medlem — hverken af nogen særlig Minister, eller nogen Anden, der kunde handle paa Ministeriets Vegne — en Votering af Rigsdagen om disse grønlandske Postter, som jeg nu betegner som ikke vedkommende Rigsdagen. Det er ikke Tilfældet. Det har staaet opført indenfor Linien med den tilsvarende Oplysning, hvilket er Noget, der er bleven indrømmet meget vel kunde forsvares, indtil den hele Sag fandt sin endelige Afgjærelse. Men jeg gjorde ogsaa opmærksom paa, at der kunde derunder skjule sig enkelte Postter, som vel kunde vedrøre de særlige Anliggender. Men dette gjælder ingenlunde alle Postterne, der er f. Ex. den 15de Antegning, der lyder saaledes: „til Haveriomkostninger ved Handelsstibe er medgaaet 7,306 Rd. 47 f., som ville være at indstille, da, som ved tidligere Regnskaber oplyst, Handelen har afgivet sin opsamlende Assurancefond til Statskassen“. Nu er Betegningen: „Meerudgiften 7,306 Rd. 47 f. passerer.“ Der have vi et Punkt, som er simpelt og klart; det vedrører ikke Kongerigets Lovgivningsmagt.

Bessely: Jeg maa endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa i Henhold til det, jeg tidligere har anført, at jeg har her liggende for mig Budgetoversigten og Regnskab for den grønlandske Handel for 1856 med 7 Underbilag. Jeg skal ikke opholde mig ved Indtægtsstiben, men iblandt Udgifter findes der 5 Udgifts-Conti, saavidt jeg seer, og paa enkelte af disse Udgifts-Conti findes der endnu en stor Mængde Under-Conti. Nu vil jeg spørge: Naar alle disse Udgifter ere voterede af Rigsdagen (Andræ: Det ere de ikke) — jeg beder om Forlæbelse, naar Finantsloven fremlægges tilligemed de dertil nødvendige Underbilag, saa er det vedtaget mellem Rigsdagen og Ministeriet, at Finantsloven voteres i Henhold til